

Hiż, Tadeusz

Bezimięcom

Przegląd Pruszkowski nr 2, 74

2002

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Tadeusz Hiż

Bezimięcom

Nikt nas już grzebać nie będzie,
Książd naszych imion nie wspomni,
Przetrwamy w wieków legendzie,
Historia nazwie: ogromni.

Rzuceni w piekiel czeluście,
Gdzie dzieci pożogi gaszą,
Walczyli z Polską na uściech*)
O wolność waszą i naszą.

Leżymy dziś pod gruzami,
Warszawscy termopilczycy,
Samotni, ale nie sami,
Bo z nami - honor stolicy.

Jak było, nikt nie uwierzy,
Dni, nocy tych nie zrozumie.
Jak słodko, jak błogo leżeć
W Warszawie, w gruzach i - w dumie!

*) staropolska forma na uściech = na ustach